

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Haereticorum argumenta contra SS. Eucharistiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

gius à proposito digrediar, finem hic facio. Quid in Polonia factum sit, alio loco videbis. Pagani Philosophi ex miraculis communem Naturæ ordinem supergressis, Naturæ rectorem omnium rerum effectorem cognouerunt quodammodo & admirati sunt: at illi qui à Deo omnipotenti se missos gloriantur, interim vero nihil, nisi quod vident, credere voluat, Dei in his verbis, ex Dei ipsius ore prolatis, *Hoc est corpus meum*, omnipotentiam agnoscere non possunt aut non volunt; atque ita Deum non pro creatore & domino, sed pro ministro Naturæ habent: quum tamen illis, teste S. Hilario, Saluator noster Iesus Christus omnem de veritate corporis & sanguinis sui dubitandi occasionem nobis eripere voluerit.

IV. Verum enimvero, vt in tam graui re, in qua omnis præsentium controuersiarum cardo vertitur, Lectorem antidoto quodam contra hæreticorum virus muniam, paucis præcipua eorum argumenta confutabo. Aiunt, *Annon Christus apud Ioannem sapius dicit, se Mundum relinquere, neq; discipulos quum amplius ante extremi diem iudicij visuros? Et in Actis, Angelus discipulus testatur, sic venturum in terram quemadmodum eum viderint euntem in caelum. Et S. Petrus dicit, Caelis eum contineri, donec venturus inde sit ad restaurationem omnium rerum quæ prædicta sunt. Ad dunt: Annon sedet ille iam ad dexteram Dei patris in caelis, unde venturus est iudicare vivos & mortuos? Quomodo ergo eodem tempore in Eucharistia, & quidem tam diuersis locis esse possit? Id quidem nulla ratione fieri potest, inquit Sacramentarij. Sed cæci non animaduertunt, hoc modo Christum ab ijs caelo affigi non aliter quam à ludæis olim cruci fuit affixus: quasi eius in paradiso quietes, vtpote certa sede & loco cõclusi, pœna potius sit, quam gloria. Sed facile potest intelligi, quanta sit differentia inter hanc eius corporalem & inuisibilem sub speciebus visibilibus præsentiam, & vltimam illam ac visibilem quæ plena erit cœlestis gloriæ ac maiestatis, quando scilicet ab ipsa morte rationem reposcet, & totum Mundum ad tribunal suum euocabit. Ascendit ad caelos, id est, parem cum Patre potestatem accipit. Dextra vero Dei, vt S. Augustinus inquit, suprema est eius beatitudo. Mundum reliquit, non tam vt nos relinqueret. Quin e contrario alibi dicit, *Et ego vobiscum sum vsq; ad consummationem sæculi* (a) Alio modo hic in terris est, alio in caelis. Quin ipse Sacramentariorum Patriarcha (b) ait: non esse in caelo locum aliquem certum fingendum aut imaginandum, in quem humana Christi natura ascenderit aut recepta sit.*

Aiunt præterea, *Corpus nullum sine dimensionibus, neque etiam eodem tempore pluribus in locis esse posse.* O subriles Philosophos, qui infinitam Dei maiestatem & potentiam Physicis axiomatis, id est, Naturæ alligant & subiiciunt! Atqui, inquit, Aristotelicum hoc principium plane est immotum & irrefragabile: *ἄν τὰ μὲν ἐν τότῳ*, *Omne corpus in loco est.*

Quin illi Lutherum potius audiunt, rectius de hac ipsa re iudicantem, & dicentem, (c) Aristotelem eiusmodi mysteria, quæ nequaquam ad Naturæ leges examinanda sunt, nullo modo percipere aut intelligere potuisse: & loquente Theologia, Philosophiæ tacendum esse. Contra ac præter omnem Naturæ ordinem ac Physicæ axiomata ab admirabili illo architecto omnia ex nihilo facta sunt; contra eadem axiomata tres personæ eadem comprehenduntur substantiæ; contra Naturam Virgo peperit; contra Naturam humanum corpus saxum & inanis clausis pertransijt, & caelo receptum, nullum tam certum occupat locum. Subsiste hic tu, miser Philosopho; & perpetuo silentio doctam tuam ignorantiam testare, quando de Dei operibus sermo est: tu vero quisquis es qui diuinam potentiam Naturæ cæcellis audes includere, æternam gehennam tuæ huic audaci curiositati præparatam esse scito. Recte Cyrillus Alexandrinus maxima quauis supplicia & tormenta eos manere, dicit, qui Dei cauillantes opera, illud quarunt. *An & quomodo hoc vel illud fieri possit: (d)* quum Dei voluntas, vt Clemens Alexandrinus testatur, ad omnia operanda sufficiat. Est hæc infallibilis consequentia: Potest Deus quidquid vult. At hoc vult, si quidem apertis verbis id dixit is qui ipsa est veritas. Quare nec de voluntate nec de potentia eius vlllo modo est dubitandum, quamuis impossibilitatis quædam species animo nostro & oculis se se obijciat. Quin illa certa apud Christianos Maxima, siue Regula esse debet, eo ipso, quod parum credibile aliquid sit, credendum esse, si autoritas diuina accedat.

V. Qui Sacramentariorum hæc edictos libros perlegerit, animaduertet nihil magis ab ipsis oppugnari quam Dei omnipotentiam, & quidem eiusmodi verbis, quæ vix ipsi diaboli ausu sunt pronuntiare: (e) eorumque fidei fundamentum in eo

a Matth. 28. b Calu in Mar cap. 16. & 19.

c Bened. Talman. in affect. pag. 97. d Vid. S. August. lib. 21. de Ciuit. e Martyr. in dial. contra Brent. Danaus in Elench. Hæret. pag. 167. Beza passum.